

[Christophersen.]

nemføre foranstaltninger af den karakter eller med den målsætning, som vi drøfter her i dag, så må også den finanspolitiske målsætning tages op til revision, for det er klart, at vi vil komme i en uheldig situation, hvis der både fra finanspolitikken og fra udløsningen af dyrtidsportioner sker en vældig stimulans af den samlede efterspørgsel. Derfor vil jeg godt understrege sammenhængen mellem den finansplan, der er fremlagt, og de forslag, vi drøfter i dag.

Hvad bliver så omkostningskonsekvenserne af regeringens forslag? I første omgang bliver konsekvensen i hvert fald, at erhvervslivet spares for lønomkostningsstigninger på ca. 6 pct. allerede fra 1. marts 1974. Erhvervslivet slipper altså for at vælte størstedelen af dette beløb over på varepriserne, og dermed forhindres det også, at prisstigningerne frem til 1. september 1974 får det omfang, man ellers kunne risikere. Det vil sige, at når vi når frem til 1. september 1974, kan vi have en begrundet formodning om, at der i hvert fald udløses 1 dyrtidsportion mindre ved den lejlighed, end der ellers ville være blevet, og dermed reduceres stigningen i lønomkostningerne altså med yderligere et par procent. Vi kan med andre ord bremse den vækst i lønomkostningerne, som i konjunkturoversigten er skønnet til at blive omkring 20 pct., i bedste fald med 8 procent; det skulle igen kunne betyde, at de prisstigninger på 15 pct., som man ellers må regne med i 1974, vil kunne bringes ned i nærheden af en halv snes procent. Det er altså det udbytte, vi får af det forslag, som vi i dag drøfter.

Der er jo grund til i særlig grad at hæfte sig ved disse virkninger i 1974. Medens vi i 1972 og især i 1973 har været vant til, at den internationale konkurrencesituation først og fremmest var en situation, hvor det var leveringstider, som gav sælgerne et stærkt kort på hånden, så må vi i 1974 regne med, at det igen bliver priserne, som bliver et vigtigt middel i den internationale konkurrence. Sådan som energikrisen har udviklet sig, sådan som den vestlige verdens valutariske situation nu forringes, må vi regne med, at de fleste europæiske lande vil blive nødt til at gennemføre en række økonomiske foranstaltninger, der alle sammen tager sigte på at dæmpe efterspørgslen. Der-

for kommer vi i den situation på de markeder, hvor vi skal afsætte vores produkter, at efterspørgslen ikke længere vil vokse i det tempo, som vi har oplevet det sidste par år.

Vi kommer derved også i den situation, at priserne på de varer, vi skal sælge, pludselig igen kommer til at spille en meget stor rolle, og derfor er det et overordentlig væsentligt resultat af de foranstaltninger, regeringen her har foreslået, at vi netop i 1974 kan få nedbragt væksten i det danske omkostningsniveau og få bremset prisstigningerne på vores eksportprodukter. Jeg forstod også på hr. Per Hækkerups indlæg heroppefra, at socialdemokratiet i høj grad var opmærksom på de problemer, som ikke mindst eksporterhvervene kunne blive stillet over for.

Derefter skal jeg vende tilbage til spørgsmålet om, hvordan disse forslag passer ind i en større sammenhæng. Jeg har allerede nævnt forbindelsen til finansplanen og til finanslovsforslaget. Men herudover har vi jo endnu et element inde allerede i debatten i dag, nemlig regeringens forslag om at gennemføre en begrænsning i udbytter og tantiemer. Der er ikke så vældig meget at sige om det forslags rent tekniske indhold, det minder jo meget om, hvad man flere gange tidligere her i folketinget har gennemført, men det understreger altså regeringens vilje til at afbalancere sit forslag på lønområdet med forslag, som også lægger loft over pengeindkomsternes stigning andre steder i samfundet.

I forlængelse heraf vil også komme til at ligge det forslag til en varig pris- og avance Lovgivning, som handelsministeren i betænkningen fra det politisk-økonomiske udvalg om prisstoploven har givet tilsagn om at ville fremsætte, sådan at det kan træde i kraft — hvis i øvrigt folketinget kan få det ekspederet — fra samme tidspunkt som de foranstaltninger, vi her i dag drøfter.

Der er således tale om en samlet og afrundet række forslag, som tager sigte på at lægge en dæmper på indkomstudviklingen, ikke alene for lønmodtagernes vedkommende, men også for de selvstændige erhvervsdrivendes vedkommende og for dem, hvis indkomster bl. a. består af udbytter og tantiemer.

Derfor er det ikke rigtigt, når man taler om, at man kun tager fat på lønmodtagernes pengeindkomster. Man tager fat på en